

Dr. Glávits Róbert ÉLETRAJZA

DR. GLÁVITS RÓBERT 1949. április 7-én született Zala megyében, Szepetnek községben. A zalaegerszegi Zrínyi Miklós Gimnáziumban érettségizett 1967-ben. Az Állatorvostudományi Egyetemen 1972-ben szerzett diplomát „summa cum laude” minősítéssel. Ebben az évben kezdett dolgozni az Országos Állategészségügyi Intézetben, 1974-ig az Emlősdiagnosztikai osztályon, ezután a Kórszövettani, 1978-tól az összevont Kórszövettani és elektronmikroszkóp osztályon, 2007-től pedig az intézet (új nevén MGSzH Központ Diagnosztikai Igazgatósága) összevont Kórbonctani és kórszövettani laboratóriumában.

Az intézetben folyó kutatómunkába hamarosan bekapcsolódott, és különböző vírusos, baktériumos és parazitás eredetű kórképek kórtanával, kórfejlődésével foglalkozott. Számos anyagforgalmi és toxikus eredetű kórképet, köztük emlős- és baromfifajok mikotoxikózisait is tanulmányozta. Emellett kiemelt figyelmet fordított az embrionális, illetve magzati korban az immunszervek hisztogenezisére, az embrionális szervezetnek a fertőzésekkel szemben adott patomorfológiai válaszreakcióira. Utóbbi témakörben 1985-ben elnyerte az állatorvos-tudomány kandidátusa tudományos fokozatot. Disszertációjának címe: „A házityúk immunrendszerének histogenesise és néhány kórokozó által előidézett elváltozásai”.

Az elmúlt években érdeklődése főként a baromfibetegségek, ezen belül a víziszárnyas fajok (lúd, kacska) betegségei felé fordult. A Ceva-Phylaxia Virologiai, majd Támogató Igazgatóságával közösen végzett kutatásainak patomorfológiai eredményeit a vezető külföldi szaklapok újnak fogadták el, és azokat a Disease of Poultry XII. kiadása részletesen idézi.

Eddig – részben társszerzőkkel – 304 dolgozata jelent meg, közülük 130 angol nyelven. Dolgozatainak impakt értéke 92,174 a független hivatkozások száma 879.

Aktívan részt vett (és vesz) a hazai állatorvosi tudományos közéletben. Előadásokat tart a sertés-egészségügyi és baromfi-egészségügyi szakállatorvos képzésben, és hazai tudományos rendezvényeken. A laborállat-tudomány és kísérlettervezés, továbbá a posztgraduális toxikológus képzésben a patológia oktatója. Több évtizeden át végzett GLP patológiai kutatásokat egéren, patkányon, kutyán és nyúlön akut és krónikus toxikológia, továbbá karcinogenitási vizsgálatokban. Több cikke jelent meg az International Journal of Toxicology szaklapban.

A PhD képzésben 5 doktorandusza szerzett PhD fokozatot.

Tagja a Magyar Országos Állatorvos Egyesület Baromfi-egészségügyi és Sertés-egészségügyi társaságának, és az MTA Állatorvos-tudományi Bizottságának. A Magyar Toxikológusok Társaságának 1998-2001 között vezetőségi tagja volt. A SZIE Állatorvos-tudományi Kar Doktori Iskola tisztségese.

1998-ban Derzsy díjjal, 2004-ben Csontos József díjjal, 2007-ben Nádaskay-Hagenlocher díjjal tüntették ki. 2009-ben habilitált, és elnyerte a SZIE ÁOTK egyetemi magántanári, 2010-ben pedig címzetes egyetemi tanári címét.

2011-ben a Magyar Tudományos Akadémián doktori fokozatot szerzett a „Víziszármazékok újabban felismert vírusos betegségeinek patomorfológiája, elkülönítő kórjelzése és kísérletes vizsgálata c. disszertációjával.